

forhåbentlig også bliver indgået flere overenskomster, som ministeren beskriver som gode, og som ministeren mener vil fremme rekrutteringen, så vi kan sikre en solidarisk velfærd, hvilket ifølge ministeren er regeringens mål, vil ministeren så også give regionerne lov til at bruge de penge, der skal til for at give de lønløft? Vil regeringen give kommunerne de penge, der skal til for at indfri de forlig, der er indgået, eller vil ministeren sige, at der så skal skæres andre steder, for at man kan leve op til de forlig, der måtte blive indgået?

Ministerens sidder jo reelt og bestemmer, hvor mange penge der er at forhandle om, især for regionernes vedkommende, og derfor er det jo ret væsentligt at vide, om ministeren vil sige ja til, at der på regionernes område også kan indgås forlig med gode overenskomster, som ministeren siger, eller om ministeren siger: I kan godt indgå forlig, men I får ikke lov til at bruge pengene.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:36

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Fru Line Barfod glæder sig over noget strejke og nogle resultater i kølvandet på det. Må man ikke om det sige, at det jo i givet fald så efterviser den danske models holdbarhed, nemlig at bortset fra fru Line Barfods parti – og så har der været en snert ind i SF – så har resten af Folketinget sådan set holdt sig for gode til at blande sig i den diskussion, der har pågået på arbejdsmarkedet, og har haft det synspunkt hele vejen igennem, at overenskomstforhandlinger er et anliggende mellem arbejdsgivere og lønmodtagerorganisationer, mellem KL og organisationerne, mellem Danske Regioner og organisationerne.

De aftaler, der nu er indgået mellem KL og FOA viser jo sådan set, at det er et system, der kan løse sin opgave, og derfor ville det i dag være utidigt, ligesom det ville have været det den 23. april, hvis jeg stod og kommenterede detaljeret på det, der pågår i øjeblikket.

Jeg kan konstatere, at kommunerne har indgået overenskomster inden for en samlet ramme, der matcher det, som staten også har gjort, og det er der plads til i samfundsøkonomien. Det er det, jeg kan konstatere for nærværende.

For så vidt angår det regionale må man sige, at det jo ikke er i mål endnu, og derfor kan jeg ikke kommentere på det.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:37

Line Barfod (EL):

Der er jo ikke mange, der er i tvivl om, at når KL har kunnet indgå forlig og har kunnet give mere end den ramme, der i første omgang var sat af, så må der også være givet lov til det fra ministerens og regeringens side, for det er jo ministeren, der sidder midt i at forhandle om, hvad der er af penge til kommunerne til næste år, ministeren, der tidligere har været ude at sige, at der ikke kunne ændres på rammen. Og når ministeren nu roser og siger, at det er et godt forlig, så må ministeren jo have sagt ja til, at der kunne indgås et sådant forlig.

Og tilsvarende til regionerne. Hvis de skal have mulighed for at indgå forlig med nogle klare, markante lønforbedringer, et lille skridt på vejen til at få ligeløn og mandeløn til kvindesag, så bliver ministeren jo også nødt til at nikke ja til det, for det er jo ministeren, der sidder og bestemmer, hvor mange penge der må bruges, og hvor stor rammen er, og derfor hører det i høj grad hjemme på ministerens bord, ellers skal ministeren slippe det økonomiske jerngreb om kommuner og regioner og give dem ret til selv at bestemme og selv at forhandle. Så kan vi begynde at snakke om, at det skal forhandles direkte mellem parterne uden om Christiansborg, men så længe ministeren insisterer på, at han sidder for bordenden og bestemmer, hvor mange penge der er at forhandle om, så hører det hjemme på ministerens bord.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:38

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er kommunerne, der forhandler, det er regionerne, der forhandler. Der er så en særlig konstruktion med et takstnavn, men det er det. Det, jeg forhandler med kommunerne og med regionerne, er kommuneøkonomien og regionsøkonomien et år ad gangen. De overenskomstforhandlinger har jo et længere perspektiv, de er 3-årige. Det er jo at blande tingene sammen.

Jeg kan bare konstatere, at man med de aftaler, der er indgået – og nogle af dem er jo i proces endnu, der er en BUPL-afstemning, og der er andet, derfor skal man være varsom med at kommentere tingene, der er også en FOA-afstemning – bare må sige, at man i forhold til det